

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine

Суд Босна и Херцеговина

Predmet broj : S1 2 K 020352 20 Kž 5

Datum donošenja: 13.02.2020. godine

Datum pismenog otpravka: 18.03.2020. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu:

sudija Amela Huskić predsjednik vijeća

sudija Mirko Božović, član vijeća

sudija Senadin Begtašević, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

protiv optuženog

Ibre Ćufurovića

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Ćazim Hasanspahić

Branitelj optuženog:

advokat Senad Dupovac

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88

Telefon: 033 707 100, 707 596; Fax: 033 707 225

Broj: S1 2 K 020352 20 Kž 5
Sarajevo, 13.02.2020. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel II za organizirani kriminal, privredni kriminal i korupciju, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudije Amele Huskić, kao predsjednika vijeća, te sudija Mirka Božovića i Senadina Begtaševića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika-asistenta Nedima Muminovića, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Ibre Ćufurovića, zbog krivičnog djela Organiziranje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 201. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a povodom žalbi Tužilaštva Bosne i Hercegovine, optuženog Ibre Ćufurovića i žalbe njegovog branioca, advokata Senada Dupovca, izjavljenih protiv presude Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 020352 19 K od 27.12.2019. godine, na sjednici vjeća održanoj dana 13.03.2020. godine u prisutnosti tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Ćazima Hasanspahića, optuženog lično, te branioca optuženog, advokata Senada Dupovca, dana 13.03.2020. godine, donio je :

P R E S U D U

Odbijaju se, žalba Tužilaštva Bosne i Hercegovine, žalba optuženog Ibre Ćufurovića, kao i žalba njegovog branioca, advokata Senada Dupovca, **kao neosnovane**, te se potvrđuje prvostepena presuda Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 020352 19 K od 27.12.2019. godine.

O b r a z l o ž e n j e

I - TOK POSTUPKA;

1. Presudom Suda BiH broj S1 2 K 020352 19 K od 27.12.2019. godine optuženi Ibro Ćufurović, oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci presude počinio krivično djelo Organiziranje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 201. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, pa

ga je Sud, zbog počinjenog krivičnog djela, uz primjenu članova 39., 42., i 48., Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), oglasio krivim i osudio na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine u koju kaznu se optuženom ima uračunati vrijeme koje je proveo u pritvoru, počev od dana lišenja slobode, odnosno od 20.04.2019. godine pa nadalje.

2. Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka iz člana 185. stav 2. tačke a) do h) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP-a BiH), te isti troškovi padaju na teret budžetskih sredstava ovog Suda.

II- ŽALBE I ODGOVORI NA ŽALBE

3. Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavilo Tužilaštvo Bosne i Hercegovine i to zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH u cjelosti uvaži žalbu kao osnovanu, te preinači pobijanu presudu i da optuženom Ibri Ćufuroviću za počinjeno krivično djelo Organiziranje terorističke grupe iz člana 202d. Stav 2. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 201. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine izrekne strožiju kaznu zatvora.
4. Protiv prvostepene presude žalbu je izjavio i branilac optuženog Ibri Ćufurovića, advokat Senad Dupovac, zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH istu uvaži kao osnovanu, te preinači prvostepenu presudu i optuženom Ibri Ćufuroviću izrekne kaznu zatvora u kraćem trajanju.
5. Žalbu je izjavio i optuženi Ibri Ćufurović, zbog: odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine sa prijedlogom da vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH žalbu usvoji, pobijanu presudu preinači i u izrečenu kaznu zatvora uračuna vrijeme provedeno u zatvoru u mjestu Al Malikije (Rožava, samoproglašena Demokratska federacija Sjeverne Sirije).

6. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine nije dostavilo odgovore na izjavljene žalbe.
7. Branilac optuženog Ibre Ćufurovića, advokat Senad Dupovac je dostavio odgovor na žalbu Tužilaštva sa prijedlogom da se ista odbije kao neosnovana.
8. Optuženi Ibro Ćufurović, takođe je dostavio odgovor na žalbu Tužilaštva sa prijedlogom da se ista odbije kao neosnovana.

III- SJEDNICA VIJEĆA

9. Na osnovu člana 304. ZKP BiH, dana 13.03.2020. godine, održana je javna sjednica pred vijećem Apelacionog odjeljenja u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH, Ćazima Hasanspahića, optuženog Ibre Ćufurovića, te njegovog branioca, advokata Senada Dupovca. Na navedenoj sjednici tužilac, optuženi i branilac ukratko su iznijeli svoje žalbene navode i odgovore, ističući da ostaju kod istih u cjelosti.

VI- ŽALBA TUŽILAŠTVA I ODBRANE OPTUŽENOG

Odluka o krivično-pravnoj sankciji

(i) Navodi žalbe Tužilaštva

10. Tužilaštvo BiH u žalbi navodi da je Sud prilikom odmjeravanja kazne preveliki akcenat stavio na olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, dok s druge strane, otežavajućim okolnostima ne pridaje nužnu pažnju ili ih u potpunosti ne tretira. U tom smislu, u pogledu olakšavajuće okolnosti priznanja krivnje od strane optuženog, Tužilaštvo ističe da je do istog priznanja došlo nakon što su svi ključni dokazi izvedeni, zbog čega ne postoji doprinos optuženog ekonomičnosti postupka kao i da se samo priznanje u toj fazi postupka ne može uzeti kao eventualno iskazano kajanje optuženog, već njegova težnja da izdejstvuje blažu krivičnopravnu sankciju. Pored toga, tužilac navodi da je optuženi Ćufurović, za razliku od

optuženog u predmetu broj: S1 2 K 019881 16 K od 06.02.2017. godine na koji se poziva pretresno vijeće, u Siriji boravio duži vremenski period, sve do samog pada teritorije koju je kontrolisao ISIL, nakon čega je zarobljen i sproveden u logor. Tužilac navodi da to nije bio slučaj sa dosadašnjim povratnicima iz Sirije, kada su se ove osobe u Bosnu i Hercegovinu dobrovoljno vraćale nakon čega su i lišavani slobode. U žalbi se dalje ukazuje da se radi o radikalizovanoj osobi, koja je istrajavala u izvršenju krivičnog djela, sve do samog pada Islamske države, kao i da se ni na koji način ne smije zanemariti razlog njegovog boravka u Siriji i borba na strani ISIL-a, kao organizacije koja je od strane UN-a proglašena kao teroristička.

11. Što se tiče starosne dobi optuženog u vrijeme učinjenja krivičnog djela, Tužilaštvo se slaže da je u vrijeme odlaska u Siriju optuženi bio mlađe punoljetno lice sa 19 godina života, uz navode da je optuženi u Siriji boravio sve do svoje 24-te godine života gdje je „sazrio“, a svoje sazrijevanje prilagodio službovanju u ISIL-u, što dovodi do suprotnog zaključka od onog koji prikazuje pretresno vijeće, zbog čega se starosna dob, u kontekstu svih navedenih činjenica i okolnosti, ne može uzeti kao olakšavajuća okolnost.
12. U pogledu pokajanja optuženog i njegovih nastojanja da se vrati u Bosnu i Hercegovinu tokom svog petogodišnjeg boravka u Siriji, tužilac navodi da je u Bosnu i Hercegovinu, istovremeno i dobrovoljno pristiglo više povratnika sa sirijskih ratišta, da su isti i procesuirani, te je obzirom na to, njegova namjera samo privid, koja u krajnjoj mjeri nije ni postojala. U prilog ovom Tužilaštvo ističe, da iz iskaza zaštićenog svjedoka „A“ jasno proizilazi kako je ovaj svjedok imao problema, između ostalih lica i sa optuženim, koji su ga nazivali „murtedom“ i osobom koja želi napustiti islamsku državu i otići u „kijafirsku“. Po stavu tužioca, sve to ukazuje na istrajnost optuženog da ostane vijeran službenju terorističkoj organizaciji ISIL-a i njenim ciljevima.
13. Pored iznesenog, tužilac smatra da je pretresno vijeće pogrešno zaključilo kada nije prihvatilo dokaz video snimak sa optičkog medija CD-a u prilogu Zapisnika o uviđaju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Regionalna kancelarija Banja Luka, broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 14.03.2019. godine koji je trebalo cijeniti kao otežavajuću okolnost na strani optuženog. Pored onoga što se na snimku vidi, tužilac navodi da su svi saslušani svjedoci (V. D., I. K. i V. V.), iskazali veoma visok

stepen vjerovatnoće da se na snimku očigledno radi o optuženom Ibri Ćufuroviću. Navedeni video snimak je izuzet u postupku vršenja uviđaja dana 14.03.2019. godine, dakle prije nego što je optuženi Ćufurović lišen slobode, a u samom pojašnjenju snimka se pominje upravo optuženi Ibro Ćufurović, kao gazija, koji se bori protiv kijafira. Na snimku se, po navodima tužioca, nalazi optuženi Ibro Ćufurović, sa puškom u ruci, iznad strijeljanih vojnika, što jasno ukazuje da se radi o otežavajućoj okolnosti koju je svakako trebalo cijeniti.

14. Tužilac zaključuje da je, slijedom svega iznesenog, jasno da nije postojala namjera optuženog Ibri Ćufurovića da napusti ISIL, da nema njegovog iskrenog kajanja za počinjeno krivično djelo, te da se ne može raditi o iskrenom kajanju kod osobe koja je dolazila u sukob sa onima koji su namjeravali napustiti ISIL, nazivajući ih "murtedima" (otpadnicima), a legitimne poretke "kijafirskim". Pored toga, tužilac navodi da u prvostepenom postupku uopšte nije cijenjena okolnost da je optuženi punih pet godina istrajno boravio na strani ISIL-a, te da se period njegovog boravka u logoru nikako ne može uzeti kao period odsustva i izraz njegove dobre volje da napusti ISIL, nego samo kao okolnosti u kojima se sticajem dešavanja našao, padom teritorija koje je kontrolisao ISIL, a sve nezavisno od volje optuženog. Dakle, u pitanju je osoba koja je deportovana u BiH i lišena slobode, a ne osoba koja se dobrovoljno vratila i napustila terorističku organizaciju, kao i osoba koja dolazi u sukob sa svima onima koji su izrazila želju da napuste teritoriju pod kontrolom ISIL-a. Imajući u vidu sve navedeno, a naročito niz otežavajućih okolnosti koje pretresno vijeće nije cijenilo, Tužilaštvo smatra da kazna zatvora u trajanju od četiri godine ni u kom slučaju ne odgovara svrsi kažnjavanja optuženog koji do samog kraja ostaje vijeran organizaciji ISIL-a i njenim ciljevima, sve dok god je to bilo moguće.

15. Žalbom Tužilaštvo na kraju predlaže da Apelaciono vijeće Suda BiH u cjelosti uvaži žalbu kao osnovanu, te preinači pobijanu presudu i optuženom Ibri Ćufurovića za počinjeno krivično djelo Organizovanje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 201. Krivičnog zakona BiH, izrekne strožiju kaznu zatvora.

(ii) Navodi žalbe branioca optuženog

16. Branilac u žalbi navodi da, iako je Sud BiH prilikom donošenja odluke o krivičnopravnoj sankciji kao olakšavajuću okolnost uzeo u obzir starosnu dob optuženog u vrijeme njegovog odlaska u Siriju, zakonodavstvo BiH za mlađa punoljetna lica, kojoj kategoriji je u to vrijeme pripadao optuženi, predviđa mogućnost blažeg kažnjavanja, a što prema navodima branioca, u konkretnom slučaju nije primjenjeno. S tim u vezi, žalilac navodi primjere dosadašnje prakse Suda BiH gdje je, od ukupno 28 procesuiranih osoba, koje se vraćaju sa teritorije Sirije, raspon izrečenih kazni iznosio od jedne do najviše tri godine i šest mjeseci, iako su svi postupci vođeni povodom istog krivičnog djela, a u nekim slučajevima dodatno i zbog krivičnog djela Nedožvoljenog držanja oružja ili eksplozivnih materija.
17. Žalilac ukazuje da je prvostepeno vijeće propustilo utvrditi činjenicu da je optuženi Ćufurović za predmetno krivično djelo za koje je prvostepeno osuđen na Sudu BiH, boravio u pritvoru, u mjestu El Malikije pod nadležnošću lokalnih Kurda, gdje je proveo 15 (petnaest) mjeseci, odnosno kako optuženi tvrdi 19 (devetnaest) mjeseci s obzirom da ga Crveni križ na početku pritvaranja nije odmah evidentirao kao pritvoreno lice. Kao materijalni dokazi koji potvrđuje ovu činjenicu branilac navodi: akt Ministarstva sigurnosti BiH broj: 08-04-2-2594-1/18 od 27.03.2018. godine u čijem prilogu je akt Ambasade BiH u Amanu od 19.03.2018. godine, zajedno sa aktom Međunarodnog crvenog križa broj: 18/00760/BBM-LYS od 18.03.2018. godine.
18. U konačnici odbrana dodaje da optuženi Ibro Ćufurović ima nezbrinutu suprugu i dvoje djece, od kojih je jedno usvojeno, te da ni on ni supruga nemaju nikakve imovine, tako da izrečena zatvorska kazna ne pogađa samo optuženog Ćufurovića, nego i ostale članove njegove porodice.

(ii) Navodi žalbe optuženog

19. Optuženi u žalbi primarni značaj pridaje vremenu koje je, neposredno pred izručenje Bosni i Hercegovini od strane američkih vojnih snaga, proveo u zatvoru u

mjestu Al Malikije, okrug Al Hasaka u Demokratskoj federaciji Sjeverne Sirije, a pod nadležnošću administracije lokalnih Kurda. Optuženi navodi da se tu nalazio od 15.09.2017. pa sve do 20.04.2019. godine, ali da materijalni dokazi koji potvrđuju navedeno tretiraju datum od 10.01.2018. godine. S tim u vezi ukazuje na: Akt Ureda pravnog atašea Ambasade SAD-a broj: 186 834 129 od 03.05.2019. godine sa priložima – Rezime o pritvoreniku Ibri Ćufuroviću, te Akt Ministarstva Sigurnosti BiH broj: 08-04-2-2594-1/18 od 27.03.2018. godine u prilogu Akt Ambasade BiH u Amanu broj: 139-03-14-4-206/18 od 19.03.2018. godine i Akt ICRC broj: 18/00760IBBM-LYS od 18.03.2018. godine. Iz navedenih dokumenata se, po navodima optuženog, jasno vidi da se odnose na njega lično, kao i to da je lišen slobode po Interpolovoj crvenoj potjernici, raspisanoj za krivično djelo Organizovanja terorističke grupe po naredbi Suda BiH, na osnovu čega je kasnije i izručen Bosni i Hercegovini, procesuiran, priznao krivnju i naposljetku prvostepeno osuđen. U pogledu nedostajućih materijalnih dokaza, a koji se odnose na period njegovog boravka u pritvoru od 15.09.2017. godine do 10.01.2018. godine, optuženi navodi da će njegova odbrana nastojati doći u posjed istih.

20. Optuženi Ćufurović u žalbi dalje ukazuje na kontradiktornosti iskaza zaštićenog svjedoka „A“ datog u fazi istrage Državnoj agenciji za istrage i zaštitu broj: 1-16-14/1-04-1-748-9/13, i onog datog tokom glavnog pretresa. U izjavi koju je Tužilaštvo dostavilo Sudu, svjedok „A“ navodi da je optuženi bio ranjen u lijevu ruku prilikom njihovog susreta tokom mjeseca aprila 2016. godine u Siriji, dok na glavnom pretresu navodi da je o ranjavanju optuženog saznao iz priče Zatim, prvobitnom izjavom isti svjedok tvrdi kako je neko vrijeme ... u gradu Mimbidž, da je optuženi bio pripadnik vojne jedinice Bejt komandos, kojom je komandovao Bajro Ikanović, a koja je kasnije promijenila ime i bila smještena u gradu Hariton. Suprotno tome, po navodima optuženog, svjedok „A“ na glavnom pretresu izjavljuje da je Bajro Ikanović bio komandant jedinice kojoj je optuženi pripadao u gradu Mimbidž, ali da ih on nikad nije vidio zajedno, da je tokom boravka u tom gradu upoznao čovjeka po imenu Ibro Ćufurović, te da je optuženog prvi put sreo u kući gdje je bilo „sjedište te jedinice“. Povodom izjave svjedoka da je optuženi kao pripadnik jedinice Bejt komandos, zajedno sa ostalim Bosancima, zauzeo grad Mimbidž, na upit optuženog kada se to tačno dogodilo svjedok je odgovorio: “Negdje polovinom marta“. U prilog svoje odbrane optuženi navodi da je Bosnu i Hercegovinu

napustio, i uputio se prema Siriji, 21.04.2014. godine, a što potvrđuje Akt Granične policije BiH broj pov.-17-10-3-38/15 sa prilogom broj: P-17-05-2-218/15-288.

21. Pri odmjeravanju kazne, Sud je kao otežavajuću okolnost naveo dug vremenski period koji je optuženi proveo u Siriji. U prilog svojoj odbrani, optuženi u žalbi navodi da je od 2016. godine pokušavao da se vrati u Bosnu i Hercegovinu, a što je na glavnom pretresu potvrdio svjedok tužilaštva I.K., a što se može vidjeti i iz telefonskih razgovora koje je optuženi obavljao tokom boravka u Siriji, dok je isti svjedok potvrdio i da je optuženi u svhu povratka u Bosnu i Hercegovinu nabavljao novac od oca svoje supruge. Zatim navodi da je i uhapšen na tursko-sirijskoj granici 15. septembra 2017. godine u pokušaju da se vrati u Bosnu i Hercegovinu, te da nakon toga nije boravio u logoru kako je to navedeno u obrazloženju presude, već u vojnom zatvoru kako je navedeno u materijalnim dokazima.
22. Optuženi žalbom navodi da je Sud pogrešno protumačio njegovu izjavu o priznanju krivnje ističući u obrazloženju presude da je odbrana priznala da je optuženi učestvovao u vojnim aktivnostima oko dvije godine. Optuženi u žalbi priznaje krivnju za ratovanje u Siriji tokom druge polovine 2014. godine pa sve do decembra 2015. godine.
23. Optuženi žalbom izražava svoju molbu Apelacionom vijeću Suda BiH da uzme u obzir da je on sa 19 (devetnaest) godina otputovao u Siriju, što je bilo nepromišljeno sa njegove strane i što je on ubrzo nakon odlaska i shvatio, kao i da je od početka 2016. godine u više navrata pokušavao da se vrati u Bosnu i Hercegovinu. Pored toga, predlaže Vijeću da vrijeme koje je proveo , u kako navodi vojnom zatvoru, a što je loše uticalo na njegovo fizičko zdravlje, uračuna u izrečenu kaznu zatvora. Po navodima optuženog, radi se o lišenju slobode u trajanju od 19 (devetnaest) mjeseci, odnosno 15 (petnaest) mjeseci i 10 (deset) dana kako je potvrđeno materijalnim dokazima.

(i) Odluka Apelacionog vijeća

24. Ispitujući odluku o krivičnopravnoj sankciji, u granicama žalbenih navoda Tužilaštva BiH, optuženog Ibre Ćufurovića i branioca optuženog, Apelaciono vijeće nalazi da je izrečena kazna zatvora optuženom pravilno odmjerena, pri čemu je prvostepeno vijeće pravilno utvrdilo i adekvatno cijenilo sve okolnosti koje su u smislu odredbi člana 48. KZ-a BiH od značaja za odmjeravanje kazne. Naime, članom 48. stav 1. KZ-a BiH propisano je da će Sud učiniocu krivičnog djela odmjeriti kaznu u granicama koje su zakonom propisane za to krivično djelo, imajući u vidu svrhu kažnjavanja i sve okolnosti kako olakšavajuće, tako i otežavajuće, koje utiču na to da kazna bude veća ili manja.

25. Tako Apelaciono vijeće nalazi da je prvostepeno vijeće u svojoj presudi, na strani optuženog adekvatno cijenilo otežavajuće (dužina boravka u Siriji, težina krivičnog djela) i olakšavajuće okolnosti (priznanje krivnje, životna dob, izraženo kajanje, izraženu namjeru da se vrati u BiH, raniju neosuđivanost i korektno držanje pred sudom), a radi se upravo o okolnostima na koje su ukazivali i tužilaštvo i odbrana u izjavljenim žalbama. Dakle, sve okolnosti na koje je ukazano izjavljenim žalbama su detaljno obrazložene u prvostepenoj presudi, a koje obrazloženje prihvata i ovo vijeće. Pri ovome, Apelaciono vijeće primjećuje da Tužilaštvo BiH žalbom nije ukazalo da je prvostepeni sud propustio cijiniti određenu okolnost koja je mogla biti od uticaja na strožije kažnjavanje, već žalbom tužilaštvo ukazuje da utvrđene okolnosti nisu u dovoljnoj mjeri uzete u obzir. Sa druge strane, kada su u pitanju žalbeni navodi branioca optuženog da je optuženi otac dvoje maloljetne djece, to po ocjeni ovog vijeće, kao olakšavajuća okolnost, ne može dovesti do drugačije kazne po optuženog, iz razloga što su na strani optuženog utvrđene otežavajuće okolnosti koje su takve prirode da onemogućavaju smanjenje izrečene kazne zatvora. Ispitujući žalbe optuženog i njegovog branioca, ovo vijeće nalazi da sa aspekta ostvarenja svrhe kažnjavanja, i to kako individualne tako i generalne prevencije, nema osnova za blaže kažnjavanje optuženog, a obzirom i na značaj olakšavajućih okolnosti koje je prvostepeno vijeće utvrdilo na strani optuženog. Stoga, ovo Vijeće nalazi da je prvostepeni sud u paragrafima 14.-17. pobijane presude iznio pravilne zaključke u vezi sa odlukom o kazni, a koje kao takve prihvata i ovo Vijeće, nalazeći da iznesenim žalbenim prigovorima njihova pravilnost nije dovedena u sumnju.

26. S tim u vezi, Apelaciono vijeće smatra da je kazna zatvora u odnosu na optuženog pravilno odmjerena kako u odnosu na težinu djela, tako i u odnosu na individualne okolnosti samog optuženog, pri čemu je prvostepeno vijeće imalo u vidu i jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra.
27. Što se tiče navoda žalbe Tužilaštva BiH kojim se osporavaju zaključci prvostepenog vijeća u pogledu ocjene dokaza-sadržaja videosnimka¹, kao i navoda Tužilaštva BiH i odbrane optuženog kojim se osporava ocjena iskaza svjedoka "A", Apelaciono vijeće ističe da su Tužilaštvo BiH, kao i optuženi i njegov branilac, žalbe izjavili zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. ZKP-a BiH, a ne zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz 299. ZKP-a BiH, pa u tom smislu ovo vijeće i nije bilo u mogućnosti ispitati prvostepenu presudu u tom dijelu. Dakle, analizirajući izjavljene žalbe tužilaštva i odbrane, jasno proizilazi da su iste izjavljene zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. ZKP-a BiH na koji način su tužilaštvo i odbrana osporavanjem ocjene dokaza u prvostepenoj presudi, zapravo nastojali izdejsstvovati izmjenu odluke o krivičnopravnoj sankciji, u vidu strožije ili blaže kazne za optuženog. Međutim, kako tužilaštvo, optuženi i njegov branilac žalbe nisu izjavili zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. ZKP-a BiH u kontekstu pobijanja određenih zaključaka prvostepenog suda, to se ni Apelaciono vijeće nije moglo upustiti u preispitivanje prvostepene presude u tom dijelu, jer bi na taj način ovo vijeće izašlo iz okvira izjavljenih žalbi.²
28. Kada su u pitanju navodi žalbi optuženog i njegovog branioca kojim se predlaže uračunavanje vremena provedenog u vojnom zatvoru u izrečenu kaznu zatvora optuženom, Apelaciono vijeće iste smatra neosnovanim. Naime, za Apelaciono vijeće nije sporno, kako to i proizilazi iz provedenih dokaza u toku postupka, da je optuženi bio lišen slobode kao pripadnika ISIL-a, a potom i zatvoren u vojnom zatvoru u Sirijskoj Arapskoj Republici. Međutim, odredbom člana 56. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, jasno je naznačeno da *vrjeme provedeno u pritvoru, kao i svako **lišenje slobode u vezi s krivičnim djelom**, uračunavaju se u izrečenu kaznu zatvora, kaznu dugotrajnog zatvora, kaznu malo, jetničkog zatvora ili novčanu kaznu.* Tako iz navedene zakonske odredbe jasno proizilazi da lišenje slobode mora

¹ Dokaz DT-11-Zapisnik o uviđaju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, Regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 14.03.2019.g sa optičkim medijem CD u prilogu

biti povezano sa krivičnim djelom koje je predmet postupka koji se vodi protiv optuženog. S tim u vezi, Apelaciono vijeće nalazi da boravak optuženog u navedenom vojnom zatvoru nije bio vezan za postupak koji se vodi protiv njega pred Sudom Bosne i Hercegovine, odnosno isti nije bio lišen slobode povodom međunarodne potjernice koja je raspisana Naredbom Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 020352 15 Krn od 15.12.2015. godine prema optuženom, već je optuženi u navedenom zatvoru boravio nakon lišenja slobode u borbi protiv pripadnika ISIL-a, a čiji pripadnik je bio i optuženi. Sama činjenica da je optuženi boravio u vojnom zatvoru, ukazuje na njegov status ratnog zarebljenika, a iz čega proizilazi da se boravak optuženog u vojnom zatvoru ne može dovesti u vezu sa krivičnim predmetom koji se vodi pred Sudom BiH i raspisanom potjernicom vezanom za ovaj predmet. Dakle, sve radnje u pogledu lišenja slobode i boravka optuženog u vojnom zatvoru u Sirijskoj Arapskoj Republici, odvijale su se po potpuno drugom pravnom osnovu u odnosu na predmet koji se vodi pred Sudom Bosne i Hercegovine, koji je i raspisao potjernicu za optuženim, iz kojeg razloga i nije bilo moguće vrijeme provedeno u vojnom zatvoru uračunati optuženom u izrečenu kaznu zatvora. U tom kontekstu, Apelaciono vijeće smatra da se boravak optuženog u vojnom zatvoru u Sirijskoj Arapskoj Republici ne može dovesti u vezu sa ovim krivičnim predmetom, tako da se po uvjerenju ovog Vjeća radi se o lišenju slobode temeljem kvalitativno različitih osnova, iz kojeg razloga je žalba odbrane i optuženog odbijena kao neosnovana.

29. Na kraju, Apelaciono vijeće razmotrilo je i prijedlog optuženog da se u dokaznu građu uvede materijalna dokumentacija³ koja je ovom vijeću dostavljena prilikom održavanja javne sjednice pred ovim sudom. S tim u vezi, Apelaciono vijeće primjećuje da je Zapisnik o saslušanju svjedoka „A“, uložen u dokaznu građu u toku prvostepenog postupka, pri čemu je isti cijenjen od strane prvostepenog vijeća, tako da isti nije ispunio traženi standard novog dokaza. Nadalje, niti dostavljeni prijedlog sporazuma o priznanju krivnje ne predstavlja novi dokaz, jer je prvostepni sud, kao olakšavajuću okolnost, imao u vidu da je optuženi priznao krivnju i da je odbrana

² Prema članu 306. ZKP-a BiH Vijeće apelacionog odjeljenja ispituje presudu u onom dijelu u kojem se ona pobija žalbom.

³ Zapisnik o saslušanju svjedoka „A“, Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, RK Banja Luka, broj: I-16-14/1-04-1-748-9/13 od 11.01.2017. godine, prijedlog advokata Senada Dupovca od 19.07.2019. godine za sklapanje sporazuma o priznanju krivnje upućen Tužilaštvu BiH.

pokušavala sa Tužilaštvom BiH zaključiti sporazum.⁴ Dakle, u konkretnom slučaju, uložena dokumentacija nije ispunila standard novog dokaza kako to propisuje odredba člana 295. stav 4. ZKP-a BiH⁵, odnosno ista dokumentacija ne predstavlja dokaze koji i pored dužne pažnje i opreza nisu mogli biti izvedeni na glavnom pretresu tokom prvostepenog postupka, iz kojeg razloga ovo Vijeće iste nije uvelo u dokaznu građu.

30. Iz svih naprijed navedenih razloga, postupajući na osnovu odredbe člana 313. ZKP BiH, vijeće Apelacionog odjeljenja je donijelo odluku kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR:

Pravni savjetnik-asistent

Nedim Muminović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Amela Huskić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

⁴ Vidjeti str. 15 prvostepene presude

⁵ Član 295. stav 4. ZKP BiH: „U žalbi se mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi koji i pored dužne pažnje i opreza nisu mogli biti predstavljeni na glavnom pretresu. Žalitelj je dužan navesti razloge zašto ih ranije nije iznio. Pozivajući se na nove činjenice, žalitelj je dužan navesti dokaze kojima bi se te činjenice imale dokazati, a pozivajući se na nove dokaze – dužan je navesti činjenice koje pomoću tih dokaza želi dokazati.“